

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om pengeinstitutters rentemarginal

Betænkning afgivet af erhvervsudvalget den 3. marts 1978

Udvalget har behandlet lovforslaget i en række møder og har herunder haft samråd med handelsministeren, der tillige skriftligt har besvaret en række spørgsmål fra udvalget.

Skriftlige og/eller mundtlige henvendelser er modtaget fra:

Danmarks Sparekasseforening og
Den danske Bankforening.

Handelsministeren har stillet nedenstående ændringsforslag nr. 3, hvorefter loven foreslås sat i kraft den 1. april 1978, § 1, nr. 1, har dog virkning fra den 1. januar 1978.

Handelsministeren havde endvidere stillet yderligere ændringsforslag til lovforslaget, hvilke ændringsforslag han imidlertid i et samråd den 2. marts 1978 trak tilbage under hensyn til den renteaftale, der var indgået imellem bankerne og skarekasserne. Om disse ændringsforslag henvises til ændringsforslag nr. 1 og 2 samt bemærkninger, idet de opretholdes af et mindretal (socialistisk folkepartis og Danmarks kommunistiske partis medlemmer af udvalget).

Under samrådet udtalte handelsministeren endvidere, at han agter ved udløbet af rentemarginalloven i 1979 at fremsætte forslag om at søge bankers og sparekassers renteberegning inddraget under en ordning svarende til den almindelige pris- og avancelovgivning.

Herefter indstiller et *flertal* (socialdemokratiets, fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis, centrum-demokraternes, det radikale venstres og kristeligt folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* med det af handelsministeren stillede ændringsforslag nr. 3.

Et *mindretal inden for flertallet* (venstres, det konservative folkepartis og centrumdemokraternes medlemmer af udvalget) finder, at lovforslaget indeholder en forbedring i forhold til gældende lov. Mindretallet ønsker samtidig at udtrykke principiel modstand mod rentemarginalloven og havde gerne set, at loven var blevet ophævet nu.

Et *andet mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) finder også, at lovforslaget indeholder en svag forbedring i forhold til gældende lovtekst. Mindretallet pointerer i den forbindelse, at loven udløber 1. marts 1979, og at der herefter ikke bør være noget der hedder rentemarginallov, i Danmark. Mindretallet så gerne loven ophævet omgående og finder, at den slags love, som kun er iværksat for at imødekomme et kunstigt misundelseskomples og for at camouflere socialdemokratiets indgreb over for lønmodtagerne, aldrig burde have været vedtaget.

Da erfaringerne nu tydeligt har bevist, at rentemarginallovgivning ikke gavner noget som helst i samfundet, håber mindretallet, at Folketinget fremover vil respektere, hvad mindretallet har fremført lige siden man første gang fremsatte lovforslag om rentemarginalerne i pengeinstitutterne, og drager konsekvensen ikke mere at lovgive på dette område.

Et *mindretal inden for flertallet* (fremskridtspartiets, venstres, det konservative folkepartis og centrumdemokraternes medlemmer af udvalget) ønsker i denne forbindelse at henstille, at ministeren giver pengeinstitutterne valgfrihed mellem den eksisterende